

ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและศิลปะ

เป้าหมาย

เพื่อบูรณาการวัฒนธรรมของชุมชนและสังคมกับกระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อปรับวิถีคิดของชุมชนมหาวิทยาลัยที่มีแนวโน้มจะให้ความสำคัญกับฐานความคิดแบบตะวันตก โดยปราศจากการเชื่อมโยงกับวิถีคิดและวัฒนธรรมของชุมชนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ทำให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทที่จำกัดในการสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย นิสิตที่เข้ามาสู่รั้วของมหาวิทยาลัย จึงเติบโตทางวิชาการโดยปราศจากรากแก้วทางวัฒนธรรม กลายเป็นนักเทคนิคที่มีความรู้เฉพาะทาง แต่ขาดจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ขาดสุนทรียะในผลงานสร้างสรรค์ที่มีอยู่มากมายในสังคมไทย สิ่งสำคัญที่ต้องให้ความสำคัญคือ การสร้างความเสมอภาคและศักดิ์ศรีทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ จะต้องไม่เน้นเฉพาะสิ่งที่เป็นรูปแบบ แต่จะต้องให้ความสำคัญกับฐานคิดและวิถีชีวิตของชุมชนและสังคม ที่ได้สร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยจะต้องบูรณาการสิ่งเหล่านี้เข้ามาเป็นวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ในทางกลับกัน มหาวิทยาลัยจะต้องทำหน้าที่ในการจัดระบบความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและศิลปะ และเผยแพร่ออกสู่สังคมภายนอกด้วย

ยุทธศาสตร์หลัก

1. สร้างเครือข่ายการบริหารวัฒนธรรมและศิลปะระหว่างองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐและเอกชน เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับวัฒนธรรมและผลงานสร้างสรรค์ของท้องถิ่นต่างๆ

2. สร้างและผลิตสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่จะทำให้นักวิชาการของมหาวิทยาลัยและนิสิต ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและศิลปะในระดับของฐานคิด กระบวนการสร้างความรู้ และผลงานสร้างสรรค์ที่เป็นวิถีชีวิต
3. จัดระบบความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและศิลปะ และเผยแพร่ไปสู่สังคมภายนอก
4. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อให้นักวิชาการของมหาวิทยาลัยและนิสิตได้เรียนรู้วัฒนธรรมและศิลปะ ทั้งจากชีวิตจริงและแหล่งสะสมสรรพความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ศิลปะ หอสมุดลักษณะ หอดดนตรี ฯลฯ
5. บูรณาการวัฒนธรรมและศิลปะเข้ากับกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย